

Çamur, atanı kirletir

Üstad Bediüzzaman Said Nursî'nin telif ettiği Risâle-i Nur eserlerinin geniş kitlelere ulaşmış olması ve her yıl vefat yıldönümlerinde daha kalabalık dâvetlilerle yâd edilmesi bazı çevreleri rahatsız etmiş gibi görülüyor.

Bediüzzaman'ın eserleriyle ve fikirleriyle mücadele edemeyenler, onun şahsına hakaret etmeyi deniyorlar. İsmi zikretmeye bile gerek olmayan bir kişi, güya ona çamur atmayı denemiş.

Sıraladığı hakaretlerin en hafifi şu şekilde:

"Şu sıralarda onu, ölümünün 50. yılı diyerek tantanalara anıyorlar." Diğer hakaretlerini hatırlatmaya bile gerek yok.

Baştan aşağı tarihî gerçeklere ve insafa aykırı iddiaların 'köşe yazısı' diye sıralanmış olması, Risâle-i Nur'a karşı bir planın habercisi de olabilir. Demek ki aydınların Risâle-i Nur ve Bediüzzaman ile ilgili müsbet görüş bildirmesi, anma toplantılarının bütün Türkiye'de devam etmesi; karanlıktan hoşlananları rahatsız etmiş...

Herkesin Risâle-i Nur eserlerini okumasını ve Bediüzzaman'ı 'Üstad' bilmesini elbette beklemiyoruz. Tabii ki, gönlümüz öyle olmasını arzu eder; ama bunun için sadece dua ederiz. Biliyoruz ki, Risâle-i Nurları okumak da bir nasip işidir.

"Nur"dan hoşlanmayanların olması, insanların alçalabilir veya yükselebilir geniş bir fitrata sahip olarak yaratılmış olmasının bir neticesidir. Risâle-i Nur'da yazılanlara itiraz etmek ayrıdır, onun müellifine hakaret etmek ayrıdır. Risâle-i Nur'u ve Bediüzzaman'ı anlamadığı, bilmediği için itiraz edene meseleleri izah etmek mümkün iken, iftira atan ve hakaret edenleri muhatap almak mümkün değildir.

Çünkü, onların maksadı bir şeyi daha iyi öğrenmek değil, aksine provokasyon ile ortalığı karıştırmaktır. Bu tuzağa da düşmemek için, kem sözün sadece ve sadece sahibine ait olduğunu bilmekte fayda var. Aslında bu iddialara ve hakaretlere en büyük tepki, bu yazıyı yayınlayan gazetenin dahil olduğu medya grubunun içinden gelmelidir. İnsaflı olan herkes bu hakaretlere karşı çıkar ve çikmalıdır. Hakaret ederek bir yere varabileceklerini düşünüyorlarsa hata ediyorlar.

Nasıl ki güneş, üflenmekle sönmez; aynı şekilde milyonların okuduğu ve istifade ettiği Risâle-i Nur'a ve müellifine hakaret ederek hiç kimse bir yere varamaz, ona karşı duyulan sevgi ve hürmeti sarsamaz. Bediüzzaman ve Risâle-i Nur muhabbeti köklü bir sevgidir ve bunu sarsmayı deneyenlerin gayreti boşa gitmeye mahkûmdur.

Bugün bu hakarete imza atanların 'ağa-babaları' da geçmiş yıllarda bunu denemiş, ama Risâle-i Nur'a ve Bediüzzaman'a atılan çamurlar, atanların yüzüne dönmüştü. Hiç şüphemiz yok ki, bugün çamur atanlar da millet nezdinde kınanmayı hak ediyor. Ve yine hiç şüphemiz yok ki bu hakaretler, hakaret eden ve ettirenlerin rağmına Bediüzzaman ve Risâle-i Nur'a duyulan sevgi, saygı ve muhabbeti kamçılacaktır..

